

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **CH. H.**, zastoupeného JUDr. Janou Ljubičovou, advokátkou se sídlem Nádražní 625, Vlašim, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2007, č. j. OAM-1-973/VL-19-11-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2009, č. j. 61 Az 1/2008 – 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 12. 2007, č.j. OAM-1-973/VL-19-11-2007. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud se s tímto posouzením žádosti ztotožnil. Ekonomické potíže či snahu o legalizaci pobytu nelze podřadit pod důvody uvedené v ust. § 12 zákona o azylu. Za azylově relevantní důvod nelze považovat ani námitku stěžovatele, že si přeje žít v České republice společně s dcerou či jeho tvrzení o události jež se přihodila v Moskvě, kdy měl být v bezvědomí převezen do nemocnice. Stěžovatel tvrdí, že zde byly politické důvody, to však v průběhu řízení ani v samotné žalobě nevysvětlil. Krajský soud navíc poukázal na to, že se tato událost odehrála v Rusku a nikoli v zemi původu stěžovatele.

V podané kasační stížnosti stěžovatel namítl, že se Krajský soud v Ostravě nezabýval skutečnými důvody jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která je politického charakteru a odpovídá důvodům uvedeným v ust. § 12 zákona o azylu. Stěžovatel byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Za svého pracovního pobytu v Moskvě v Rusku byl fyzicky napaden z politických důvodů, dne 3. 1. 2007 byl zraněn a v bezvědomí převezen do nemocnice v Moskvě. Po třech měsících se probрал z bezvědomí v psychiatrickém ústavu v městě Běregovo na Ukrajině. Při přepadení byl okraden a byly mu odcizeny veškeré doklady. Za pobytu v psychiatrické léčebně jej manželka připravila o finanční úspory uložené v peněžním ústavu. Poté se rozvedli. Stěžovatel se tedy domáhá mezinárodní ochrany z politických důvodů, kdy byl pro svůj politický postoj fyzicky napaden v Moskvě a poté na Ukrajině přišel o veškeré svoje finanční úspory za pobytu v psychiatrické léčebně. Ukrajina jako stát jeho původu neochránila jeho základní lidská práva a svobody. Stěžovatel má za to, že splňoval důvody podle

ust. § 12 a § 14a zákona o azylu. Navrhl výslech své dcery D. Ch. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil.

Při rozhodování o kasační stížnosti žalobce musel nejprve Nejvyšší správní soud posoudit, zda jsou splněny podmínky řízení. Nejvyšší správní soud proto zkoumal otázku, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu ust. § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Vycházel přitom ze svého precedentního usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů. Posouzením žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v níž žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu, se Nejvyšší správní soud již dostatečně zabýval ve své judikatuře, např. v rozsudku ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Azs 17/2007 - 59, www.nssoud.cz; k otázce zjevně nedůvodné žádosti o azyl se pak obecně vyjádřil i v rozsudku ze dne 15. 8. 2008, č. j. 5 Azs 24/2008 - 48, www.nssoud.cz. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. října 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu